

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 22ας Μαΐου 2003 *

Στην υπόθεση C-335/02,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους H. Kreppel και D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενου από τον S. Schreiner,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη καθορίζοντας τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα εκείνων που ορίζονται να αναλάβουν τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως κατά των επαγγελματικών κινδύνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ και 249 ΕΚ καθώς και από το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ L 183, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Σεπτεμβρίου 2002, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του

άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με αίτημα να αναγνωρισθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη καθορίζοντας τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα εκείνων που ορίζονται να αναλάβουν τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως κατά των επαγγελματικών κινδύνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ και 249 ΕΚ καθώς και από το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ L 183, σ. 1).

- 2 Το άρθρο 7 της οδηγίας 89/391, που τιτλοφορείται «Υπηρεσίες προστασίας και πρόληψης», προβλέπει, στην παράγραφο 8, ότι τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ικανότητες και τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν οι εργαζόμενοι καθώς και τα άτομα ή οι εξωτερικές υπηρεσίες που ορίζονται να αναλάβουν τις δραστηριότητες προστασία και πρόληψης κατά των επαγγελματικών κινδύνων σε ορισμένη επιχείρηση ή εγκατάσταση.
- 3 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 89/391 και, ιδίως, το άρθρο 7, παράγραφος 8, δεν είχαν μεταφερθεί πλήρως στο δίκαιο του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, κίνησε τη διαδικασία αναγνώρισεως παραβάσεως. Αφού κάλεσε το εν λόγω κράτος να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 18 Οκτωβρίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το κράτος αυτό να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός δύο μηνών από την κοινοποίησή της. Μη έχοντας λάβει καμία πληροφορία σχετικά με την ολοκλήρωση της μεταφοράς του άρθρου 7, παράγραφος 8, της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 4 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391 συνεπάγεται την έκδοση από τα κράτη μέλη μέτρων νομοθετικής ή κανονιστικής φύσεως σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας, τα οποία πρέπει να γνωστοποιηθούν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις με κατάλληλα μέσα, ώστε αυτές μεν να μπορούν να γνωρίζουν τις σχετικές υποχρεώσεις τους οι δε αρμόδιες εθνικές

αρχές να μπορούν να ελέγχουν την τήρηση αυτών των μέτρων (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2001, C-49/00, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2001, σ. I-8575, σκέψη 36).

- 5 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν αμφισβητεί ότι δεν έχει θεσπίσει τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά του άρθρου 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391 στο εσωτερικό δίκαιο.
- 6 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.
- 7 Συνεπώς, πρέπει να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη καθορίζοντας τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα εκείνων που ορίζονται να αναλάβουν τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως κατά των επαγγελματικών κινδύνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 8 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος αντιδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα και το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη καθορίζοντας τις αναγκαίες ικανότητες και τα αναγκαία προσόντα εκείνων που ορίζονται να αναλάβουν τις δραστηριότητες προστασίας και προλήψεως κατά των επαγγελματικών κινδύνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία.**
- 2) **Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.**

Timmermans

Edward

von Bahr

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαΐου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

R. Grass

C. W. A. Timmermans